

BERGTROLLET

Personaltidning för CVA-UHF
Nr 4 1966 • Årgång 17

**Hjort
i julsnö**

Epilog

Visa av
BROR MÖLLER
sept. 1966

AKTUELLA HÖRNAN

Den vår de svage
kallar höst.....

Möller 66

BERGTROLLET

Personaltidning för Centrala Flygverkstaden och
FF Underhållsavdelning Förrådsbyrån, Arboga.

Ansvarig utgivare:

CCVA v. dir **A Högfeldt**

Redaktör:

Ragnar Fr Bengtson

Tel. 494

Redaktionskommitté:

Gunnel Rydeborg, tel. 400, Carl-Rickard Ekblad,
tel. 106, Carl-Hugo Dahlström tel. 169, Gunnar
Gustavsson, tel. 272, Christer Nilsson, tel. 401.

Klichéer: Ljungklichéer, Örebro
Arboga Boktryckeri AB, Arboga 1966

Omslagsbilden:

Våra dova kronhjortar Julia och Jeppe
Jort i julsnö.

Fotograf: Vaktman

Valdemar Andersson, CVA.

Kvint. Decibellerna

har blivit sextett och jagar upp kalori-
erna på Gyllene Balkens gäster med har-
moniskt hottande tonskapelser. Men ba-
sen för basset saknas fortfarande, en som
basar basen. Finns det inte någon sträng-
bastraktör vid CVA-UHF eller DC?

Om sommarens land
kan jag drömma ibland
nu, när höstliga skuggorna faller.
Min sommar-refräng
ifrån blommande äng
sjunger moll uti trädkronors galler.
Och sommarens stig genom hagen
jag går
där blomstänglar kala och vissnade
står.
Förgängelsens stund
uti sommarens hund
tack — för all fågring, vi träffas
i Vår.

Det lyser som gull
nu står mognaden full
under höstsol med flammande dagar.
Ej — sång med Dig när
ifrån buskar och snår
det är tyst uti sommarens hagar.
Så stilla — liksom, uti väntan
allt står
och budskap om tjälbunden vila
snart går.
O! — sommar, farväl
Du har givit min själ
lycka och balsam för vardagens sår.

Ur detta motiv
stiger människans liv
liksom årstider växla och svinna,
där ungdomens år
är som blommande vår
där ej sorger, ej nöd Du kan finna.
Där mognadens tid genom som-
maren går
och snart inför hösten Du frågande
står.
Du finner till sist
att var blommande kvist
åter i jorden sitt ursprung här när.

Till alla anställda vid CVA och UHF

En God jul och ett Gott nytt år

Hjärtligt tack för det gångna årets arbetsinsatser

Anders Högfeldt

Karl Hultman

Mot ljuset

Hänt se'n sist

T I

Gamla målarverkstadens lokaler omändras till televerkstäder.

T III

Motortekniska kontorets utrymmen genomgår en modernisering.

T IV

Läktaren är helt utbyggd och lokaler-na fördelade på respektive 670 och 720. Det utökade utrymmet har kommit 670 helt till del och inom den närmaste tiden kommer provriggar att fylla detta utrymme.

Utredningen beträffande ventilationen i T IV är ej slutförd, utan pågår i samråd med ventilationsexperter.

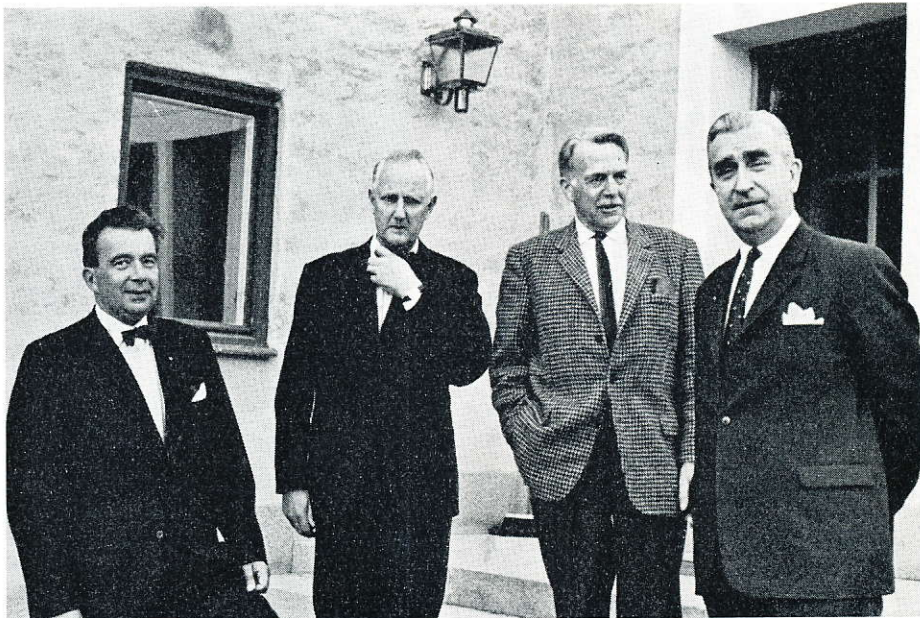
"Damrum" inrett i övervåningen.

Fälthangaren

Avd 580, testutrustningsdetaljen, har flyttat till byggnad 59, "RU-baracken".

Telehallen

Taket kommer att invändigt klädas med brandhärdigt material.

CCVV, CCVM, CUH och CCVA d. 6.10.

Förråd

Plåtbyggnaden utanför telehallen närmar sig fullbordan.

I förråd "Illern" har en ny läktare byggts.

redning av RM8 respektive om CVA överförande till FFV. Med anledning härav var de idag på CVA för att göra en del intervjuer.

3 oktober

Tillsammans med byrådirektör D. Fjellander och byråingenjör V. Naeslund från ELP besöktes vi av direktör B. Björk och hans närmaste medarbetare från Oskarshamns Varv. Diskussionerna gällde samarbetet beträffande monteringsarbete på PS-15.

4 oktober

1966 års verkstadsutredning med dess utredningschef överdirektör Folke Skoglund hade tidigare besökt CVM och CVV och idag var det vår tur.

5 oktober

För att få ytterligare underlag till yttrandet beträffande CVA överförande till FFV, kom överstelöjtnant Nyström och major Jungert, FortF, till CVA. I besöket deltog även major Sandberg från Milo Ö.

6 oktober

Yrkesvalslärarna i Västmanlands län hade sitt sammanträde förlagt till Arboga och i detta ingick ett industribesök, som CVA hade inbjudit till.

CUH och CCV ordinarie månads-sammanträde var denna gång vid CVA.

14 oktober

Företagsnämnden och skyddskommittén från Försvarets Televerkstad i Göteborg (FTG) gjorde studiebesök vid CVA och fick därvid information om vår verksamhet och hur arbetet bedri-

ur CVA-chefens dagbok

14 september

Yrkesvalslärarna vid Arbogaskolorna gavs en information om och visning av CVA och dess verksamhet.

22 september

Förra överingenjörerna vid respektive CVM och CVV, Åke Torudd och Gustav Rylander, är anlitade av FF för ut-

Yrkesvalslärarna får under ingenjör Henry Jersbys ledning köra RM6 motor i provbock.

ves inom CVA företagsnämnd och skyddskommitté.

17 oktober

Nye chefen för ELT överingenjör Bengt Lundqvist tillsammans med byrådirektörerna S. E. Sörelius och K. G. Andersson gjorde visit vid CVA och diskuterade pågående och kommande arbetsuppgifter.

10 november

För inspektion av speciella ytterområden besöktes vi av Fo-chefen överste Ake H:s son Söderbom, majorerna Thomas Herstad och Lennart Boklund, kaptenerna Björn Dahlgren och Lars Axelsson samt förvaltare Henry Larsson.

Samma dag var det också en arbetarskyddsgrupp från Försvarets forskningsanstalt (FOA) på besök och gavs en information om CVA och vår skyddstjänst.

På kvällen hade vi glädjen att hälsa Västra Västmanlands läkarklubb välkommen till oss. Efter en orientering om

CVA och en kortare rundvandring i bergverkstaden, gav vår anvisningsläkare med dr Gunnar Bergquist en information om sitt arbete här vid CVA. Han framhöll bl a de stora fördelar det innebär för en industri att ha en läkare som känner såväl personalen som arbetsförhållandena.

15 november

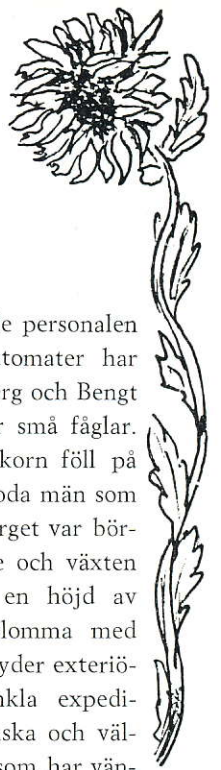
I akt och mening att göra utbyte beträffande kontrollarbete mellan England och Sverige besöktes vi av Messrs. C. M. C. Stone och G. H. Burrows från E. I. D., Ministry of Aviation. De åtföljdes av byrådirektör K. G. Andersson, FF/EL.

17 november

Tillsammans med representanter från SAAB och Flygmotor gjorde en arbetsgrupp från Österrike vilken besökte Sverige för eventuellt köp av flygplan — ett besök vid CVA för att få information om vad vi arbetar med inom detta område.

DET BLOMMAR I ASFALTEN — FÄGELVÄNNER FÅR ROSIG BELÖNING

Liksom den kaffetörstande personalen på CVA har sina kaffeautomater har "Transportens" Tore Myrberg och Bengt Ekstrand en fröautomat för små fåglar. Men, ack, ett och annat korn föll på hälleberget. Det var dock goda män som höll automaten och hälleberget var börjig asfalt och så det grodde och växten vart stor. En solros med en höjd av 2,632 m och en djungelblomma med okänt namn av jättemått pryder exteriören av "Transportens" enkla expeditionshydd. Färgprakt, grönska och välldoft kommer dem tillgodo som har vänlig omtanke för små fåglar.

Avskedskaffe till pensionärer

Den 31 oktober var sista arbetsdagen för städare Harald Andersson. Sedan han avslutat sin tjänst var han hedersgäst vid en liten kaffefest på Gyllene Balken. Andersson var en glad pensionär och talade om gamla tider i Arboga. Redan vid knappt fyllda 8 år började han knoga på glasbruket, där han stannade tills det nedlades 1927. Sedan växlade arbetsplatserna tills han för 12 år sedan kom och stannade vid CVA. Då han nu vid uppnådd ålder lämnade CVA tackade överingenjör Lars Harry Larsson för gott arbete under

den gångna tiden samt överlämnade blommor och presentkort på Bergtrollet. Sven Björklund framförde FCPF:s avd 52 hälsning med blommor samt Torsten Fridell kamraternas adjö även med blommor samt ett stort konvolut. Detta innehöll bl. a. ett konstverk där kamraten Harald syntes sparka sig fram på sin trehjuling. När våren åter kommer i dessa trakter skall han ut till Magnäs och arbeta vid sin måggs sommarstuga.

Den 30 november var sista arbetsdagen vid CVA för målaren Melker Anerby, som på grund av ålderspension läm-

nade företaget. Vid den sedvanliga avtackningen på CVA mäss framfördes tack för 20 års trogen tjänst av verkstadsdirektör A. Högfeldt, som med blommor och presentkort på Bergtrollet hedrade den nyblivne pensionären. Ingenjör H. Jersby tackade från motorsektionen för det goda förhållande som alltid rått mellan Anerby och såväl arbetsledningen som arbetskamraterna.

FCPF:s ordförande I. Johansson framförde fackföreningens tack samt överlämnade blommor.

Anerby skall i första hand känna på hur det är att vara pensionär och till våren flyttar han ut till sitt sommarnöje Kentucky i Valskog.

Aktiebolaget Teleunderhåll, Växjö

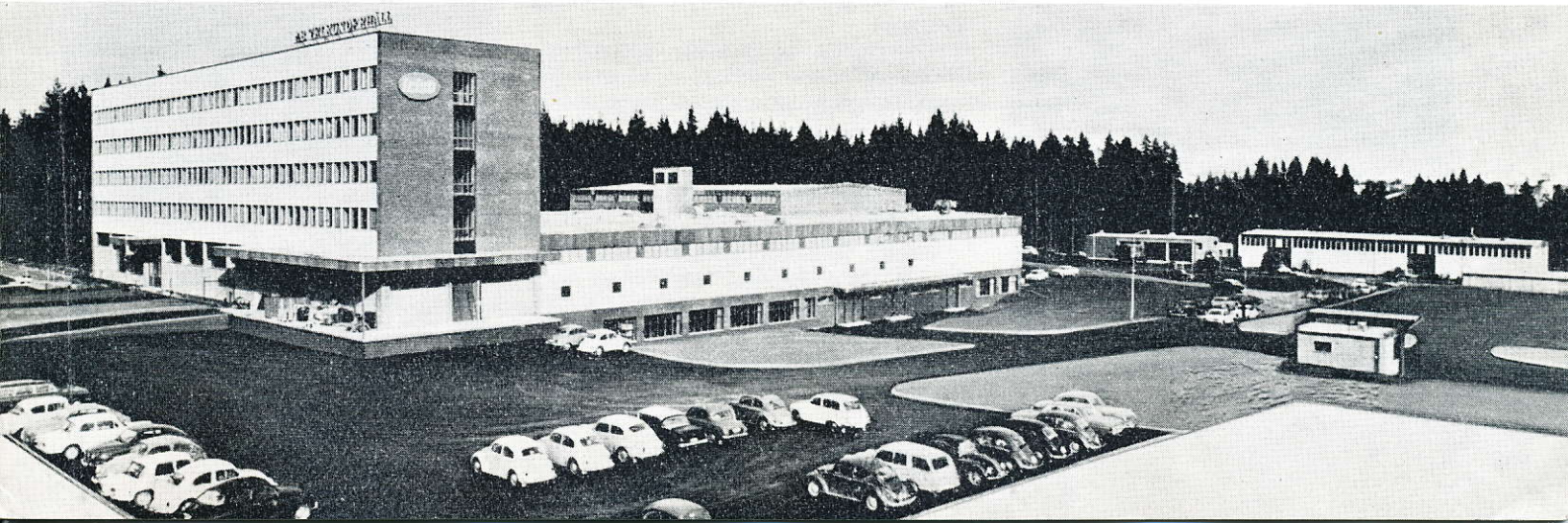
AB Teleunderhåll (TELUB) visade den 8 nov. sina nya anläggningar för ett antal inbjudna med Försvarsministern i spetsen.

Bolaget, som till 51 % äges av Staten,

startade sin verksamhet 1964. I huvudsak är TELUB i dag sysselsatt med radio-, fjärrskrift- och robotarbeten. Antalet anställda är nu 250 för att år 1968 vara ca 450.

De sammanlagda investeringarna i byggnader och utrustning utgör 19 milj. kronor.

*En imponerande anläggning:
AB Teleunderhåll, Växjö.*

Håll åt höger! ... den 3 sept. 1967

Hur många av oss har börjat tänka på det, som kommer att ske i vårt land den 3 sept. 1967. Nämligen övergång till högertrafik. Vad detta innebär av skärpning och disciplin, vet de flesta, som under semestern bilat utomlands. Skulle det därför inte vara lämpligt att redan nu börja träna in några av de elementäraste grunderna för en trygg trafik. Varför inte hålla oss till de tre enkla orden, som alltid omgärdat den kända NTF-triangeln. *Ansvar. Omdöme. Hänsyn.* Vad är innebörden i dessa? Låt oss ta ett ord i taget och försöka oss på en definition:

Ansvar:

Att äga kännedom om och strängt efterleva vår gällande trafiklagstiftning, är grundregeln för en ansvarsställande trafikant.

Omdöme:

Att så känna sitt fordon och sin egen begränsning att oförutsedda händelser ej onödigtvis behöver inträffa. En trafikant, som genom sitt egna beteende

orsakar eller indirekt blir orsaken till en olycka, kan tyvärr alltför ofta betraktas som omdömeslös.

Hänsyn:

Att alltid ha klart för sig att vi alla måste samsas om de utrymmen, som står oss till buds. Det finns så många sätt att visa hänsyn. Den bästa platsen för att träna upp denna fina egenskap, är utan tvivel vår stora bilparkering. 300—400 bilar kan rimligtvis inte samtidigt komma ut på vägen, utan här gäller faktiskt att samarbeta. Använder man då de två viktigaste hjälpmedlen hänsyn och vänlighet, kan man vara säker på att allt flyter mycket lättare.

Den däremot, som t ex vid inkörning på parkeringen ökar hastigheten för att åstadkomma en praktfull 4-hjulssladd där damm, sten och grus kastas upp på redan uppställda fordon eller den, som till varje pris ska vara först ut från parkeringen, även om det så ska kosta en plåtbuckla eller fler, visar sannligen sig vara både omdömes- och hänsynslösa. Och hur är det förresten med

den eller de bilister, som åker ut genom Kungsörsutfarten och efter en kort körning österut, vänder på vägen, för att obehindrat köra förbi sina kamrater, som snällt fått vänta på sin tur i den riktiga utfarten för färd västerut. Handlingssättet hos dessa få kan väl knappast betraktas som tuft utan bör väl hellre ges epitetet oanständigt. För det är väl slutligen så, att den trivsel och harmoni, som så väl behövs inför kommande trafikförändringar, måste skapas av oss alla i gemenskap.

Lhl

Mot ljuset

Se första sidan.

Till årets Lucia vid UHF har efter röstning utsetts fröken Liliane Nordh. Hon har sin dagliga gärning på inköpsavdelningen där hon biträder vid kollning av ordererkännanden. Liliane är mycket sång- och musikintresserad och har vid flera tillfällen medverkat i de cabareter som brukar förekomma på UHF. Hon är också intresserad av bilkörning och är medlem av SMK:s bilsektion.

I Arboga finns en förening i

Frivilliga Befälsutbildningsrörelsen

Ovanstående rubrik förkortas i vardagslag till FBU och är underställd Centralförbundet för befälsutbildning.

FBU:s syfte är att på fritid tillvarata den utbildning som värnpliktiga erhållit under sin tjänstgöring samt sprida kännedom och öva dem på ny modärn materiel. Det visar sig nämligen att värnpliktstiden inte har så många avigsidor, som man inbillar sig utan tvärtom en hel del är både roande och intressant. Inom FBU finnes praktiskt taget hela programmet men deltagarna har här friheten att själva bestämma vilka delar de vill följa.

Utbildningen sker i egna lokaler i Lundborgsesplanaden 12 G och i föreningsstugan Rosendahl vid Örebrovägen (en bra bit in i skogen). Därutöver ordnas kortare och längre kurser i olika läger. Det närmaste vid Fliken strax norr om Norberg. FBU har annars lägeranläggningar spridda utefter hela landet från Abisko i norr till Ystad i söder.

Vid dessa läger förekommer korta intensiva övningar och däremellan väl tilltagen fritid. Man har faktiskt lagt stor vikt vid nöjet att få komma ut och trivas i goda kamraters krets. Till dessa läger finns det även möjlighet att medföra den övriga familjen. Kursdeltagare får av kronan kost, logi och 10:— om dagen samt reseersättning efter viss taxa. Familjemedlemmar betalar c:a 17:— per dygn för helpension. När kan man

skollovs- eller semestertider komma till fjällen eller västkusten till så rimliga kostnader? Vintersemestern börjar i februari på de nordliga platserna, bl. a. Storlien, Hemavan, Änn och Abisko. Det gäller bara att anmäla sig i tid.

FBU tar också hand om ungdom från 15 år och uppåt och låter dem sysselsätta sig under erfaren ledning med sådant som roar i den åldern: skjutövningar, radioteknik, idrott, körning med motorfordon, lägerliv etc.

Även sådana, som inte känner sig aktiva, men nyfikna på teknikens utveckling inom försvaret, är välkomna vid demonstrationer och provning av ny materiel. Det är något annat än att gå på museum, där "föremålen får ej vidröras". Själv deltog "Bergtrotlet" i en utflykt till Utö för demonstration av modärna stridsvagnar vid P 1:s övningsfält. Den gav följande fyra fördelaktiga resultat:

- 1) tillfälle att se och köra modärn materiel
- 2) tillfälle till en trevlig utflykt i naturen
- 3) god logi och förplägnad utan kostnad
- 4) en god och trevlig kamratlig samvaro.

FBU:s verksamhet knyter i viss mån an till CVA-materiel. Det borde vara av intresse för var och en, som sysslar med underhåll etc av dylik materiel att även få följa och pröva den praktiskt.

Väl utnyttjad fritid bör inte vara en belastning utan en god avkoppling. Detta torde man finna genom att gå med i FBU. Medlemsavgiften är nästan symbolisk 10:— per år, då man härför får tidningen FBU-befäl, lån av utrustning — även uniform och andra kläder — samt kostnadsfria läger, demonstrationer, skjutövningar, utflykter m. m. Däri ingår även olycksfallsförsäkring i samband härmed. För ungdom under värnpliktsåldern är avgiften 3:—.

Upplysningar om FBU lämnas av alla medlemmar och framför allt av Gunnar Neuman tel. 118 39, Åke Johansson tel. 117 95, Göran Lang tel. 126 47 samt

Ragnar Fredrik

CVA-folk på skjutövning: Löjtnant Rune Dahlén instruerar Åke Johansson på automatkarbin Ak4. Lenart Stjernström kontrollerar resultatet samt Gunnar Neumann laddar en ksp.

Förslagsfacit

STRÅLANDE
INTRASSE --
...35, 36, 37

Vid ingången av 1966 ställdes i ett första förslagsfacit förhoppningar om att förslagsfloden skulle stiga. Nu visar det sig att dessa förhoppningar helt infriats. Till den 1 dec. har 37 nya förslag inkommit, varav 28 är behandlade, 8 är under utredning och 1 är bordlagt för prov under längre tid. Av de 28 behandlade förslagen har 9 erhållit belöningar på tillsammans 2.510 kronor och 6 med rekordsumman 9.540 kronor. 5 förslag har erhållit erkännande för en god idé, som tyvärr inte kan belönas med ett premiebelopp. Som ett synligt bevis för kommitténs uppskattning fick de var sin flygplanmodell.

De senast belönade förslagen är
1847 Karlsson avd 202

Förslag till skydd mot vätgas 320:—
834 Norling avd 281

Ändring av vägledarsystem
PH 13 1.075:—
834 Norling avd 281

Införande av reservkablar på vridbord 460:—
9078 Englund avd 278
Programmering av stämpelmaskin 670:—
9556 Gustavsson avd 274
Modifiering av Trelleborgsplasts-emballage M 7033-751310 m. fl. 300:—
9293 Gustavsson avd 560
Ändring av krutdrivet desapteringsverktyg för tändrör 150:—
1647 Holmqvist avd 492
Ändring av pedaler på magna-fluxapparat 150:—
Erkännande med åtföljande flygplanmodell erhöi:
9293 Gustavsson avd 560
Ändring av tändrörsavslagare 9924 Bergqvist avd 281
Förslag till modifiering av Fmr-14

För oss i förslagkommittén har året varit fyllt av arbete och mycken glädje. Vi hoppas verkligen att 1966 års "idéström" ej skall avtaga utan förr öka. Det finns fortfarande mycket att göra. Som årets speciella "förslagsprofil" vill vi framhålla 834 Karl Norling avd 281. Han har i år kvitterat ut 1.535 kronor och är föreslagen en stor belöning, som Flygförvaltningen skall behandla inom den närmaste tiden. Vi tackar honom och alla andra idékläckare för det gångna året och önskar alla ett gott nytt år och välkommen med nya fina förslag.

Sekreteraren.

Läsvärt för chefer och övriga arbetsledare

Att leda andras arbete vållade förr inte cheferna några bekymmer. De anställda var få. Arbetsledaren stod därför i personlig kontakt med dem alla. Det nya komplicerade samhället med hundratals anställda har skapat ett kommunikationsproblem som måste lösas, ett kommunikationsproblem inte bara uppifrån och ned utan också nedifrån och upp. Detta är nödvändigt inte bara ur effektivitets- eller trivselsynpunkt eller andra s. k. rationella synpunkter; det är

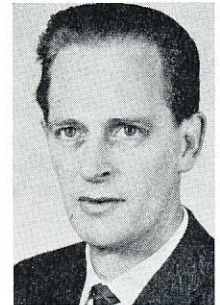
här en fråga också om ett etiskt problem. *Få ting är mer nedsättande för människans värde än när hon anser att hennes arbete är betydelselöst eller att det av företagaren betraktas så, eller när hon inte anar något av vad hennes arbetsinsats betyder i det större sammanhanget.* Det finns en etisk plikt för alla som leder andras arbete att finna vägar för *personlig kontakt, uppmuntran och information.*

Maths Heuman

MEDALJÖRER

Tage Ravling

Stig Olofsson

Företagsnämndens sammanträde den 30.9.66 inleddes med att CCVA högtidligen överlämnade medaljen för nit och redlighet till planeringsman Tage Ravling samt Vasamedaljen 5:e storleken till Stig Olofsson.

TILLAGD TJÄNSTEKASS

Jml Flygvapenorder har Överstes tjänsteklass tillagts verkstadsöveringenjören, flygdirektören av 1:a graden, Lars-Harry Larsson, Centrala flygverkstaden, Arboga.

CVA-flicka i Hylands Hörna? – Nej!

Onsdagen den 12 oktober hemsöktes CVA och närmare bestämt Gyllene Balken och trakterna kring vaktan av Hylands talangscout Thore Skogman, som sökte en hörnvärdinna från Västmanland. Han gick fram som en virvelvind. Så hade han gjort inne i själva Arboga och så gjorde han även här. Nog fanns det kandidater till platsen och de var kanske villiga. Thore Skogman jagade upp dem innanför och utanför serveringsdisken. Farten var i högsta laget och flickorna blev skrämde. De sprang sin väg allihop.

Jakten går...

... Thore efter, Ingmarie ut ur bilden.

BETTY och STIG

Innan vi lämnade CVA och Arboga efterlyste Bergtrollets redaktör en artikel om vårt guldgrävarliv här i Californien. Näväl, något guldgrävarliv kan vi väl inte påstå att vi för härute, så tyvärr herr Redaktör. Uppslaget är dock bra och bör därför på något sätt förverkligas — men hur?

Vi har funderat — och här följer en liten berättelse från en av våra veckoslutsturer från Palo Alto strax utanför San Fransisco där vi bor, till den gamla guldstaden, numera spökstaden Bodie — ett monument över en viktig period i Californiens historia.

Först några ord om den Californiska guldrushen. Vad hände under dessa hektiska år omkring 1850 då städer anlades, blomstrade och dog inom loppet av några år? Svaret på denna fråga är för oss nutidsmänniskor svårt att finna, men kanske kan man säga att guld alltid har symboliserat rikedom och makt. För de fattiga farmarna i mellanvästern, industriarbetarna i öster, ja över hela världen måste det hörts som ljuvlig musik från tidningarnas förstasidor eller tidningspojknarnas gälla rop i gat hörnen — "Gold, gold gold in California".

Californien var vid denna tidpunkt öppet land, så vem som helst kunde pröva sin lycka.

Ja, det var så det började det saliga året anno 1848. Californien hade efter freden med Mexico just blivit en del av USA när två nybyggare fann guld vid en plats kallad Sutter's Creek ej långt från nuvarande staden Sacramento. Trots att de försökte hålla sin upptäckt hemlig, spred sig nyheten under år 1849 till östra USA och Europa.

Författaren Carl Sandburg skriver om vad som hände:

"Nyheter kom från Sutter's Creek att tio man, genom att skaka jord genom händerna, vardera funnit en miljon dollar i guldklimpar. — San Fransisco stadsförsamling ajournerade sig utan att bestämma nytt sammanträdesdatum, kyrkor stängdes, tidningar slutade att tryckas, fartyg låg i hamn utan besättning, soldater rymde från fort och förläggningar. — En allemans rusning ef-

Bergtrollets och CVA utposter i det stora landet längst i Väster, Betty och Stig Hertze, trivs fint i Palo Alto omedelbart söder om San Francisco (världens vackraste stad). Trots detta säger de sig se fram emot sin återkomst till Arboga. Vid sidan om sitt ordinarie jobb har de, som framgår av nedanstående skildring, börjat söka guld.

ter guld började. — En spade såld för ettusen dollar. — Ja, det var nyheter som fick världsstäder som New York, London och Paris att vakna upp.

Över de stora slätterna kom vagnskaravaner — en karavan bestod, enligt ett samtida ögonvittne, av 459 vagnar. Målet var Californien där guldet fanns.

Dessa ord förmår endast att antyda vad som verkligen hände. Alla dessa människor, i USA kända som "The forty-niners" fann dock inte guld värt miljoner. Snart nog erfordrades mer utrustning och kapital för att göra guldgrävandet eller kanske mera rätt guldgruvedriften lönande. Men fortfarande fann man stora värden av guld och kunde utvinna det med mycket enkla anordningar, såsom spade, hacka eller vaskpanna. En man vid namn William S. Bodey från New York, holländare till börden, gav sig ut till Californien i juli år 1859 för att pröva sin lycka. På gränsen till Nevada fann han och en kompanjon guld i några ökenberg. Platsen kallades senare för Bodie. Under åren 1860 till 1877 bodde i Bodie ca 20 personer, vilka livnärde sig på relativt primitiv guldsökning.

Men så — 1878 fann man guld — guld i massor. Nyheten spred sig som en löpeld och inom loppet av ett år ökade Bodies befolkning till mer än 12.000 personer. Därmed inleddes en av de vildaste delarna i Amerikas Vilda Väster-historia. Bodie var under de följande åren känd som "Shooter town".

Ja, det var alltså vårt mål när vi på fredagskvällen lastade bilen för en veckoslutstripp. Det är en lång väg att köra — 8 timmar — så vi stannar över natten hos snälla släktingar på vägen. Nästa morgon startar vi tidigt efter en stadig amerikansk frukost och nymatade med mera historier om Californiens guldrush — en del av Amerikas historia som amerikanerna gärna håller levande. För att komma till Bodie måste vi över bergskedjan Sierra Nevada, som till större delen utgör Californiens gräns mot Nevada. Bergen är höga och vi har endast två pass att välja på, båda är omkring 3.000 m ö h, så det är osäkert vad snösituationen beträffar. Det är re-

dan mitten av oktober och vid den tiden börjar det bli aktuellt att stänga dessa vägar för vintern. Näväl, vi får vänta och se tills vi kommer till en rangerstation där de känner till det aktuella läget. — När vi närmar oss stationen ser vi skylten på lång väg, "Way over Sonora pass open". Utmärkt, den sista osäkerheten är borta och vi ökar farten. Vi lämnar nu den konstbevattade delen av San Joaquin-dalen, som närmast hinner övergå till öken innan vi når Sierra Nevada-bergen. Nu börjar litet skog att ta vid och i fjärran ser man de mäktiga topparna i bergskedjan, vissa mer än 4.000 m höga. Allteftersom vi kör upp i bergen ändras klimatet och naturen. Vägen kantas av gigantiska "redwood"-träd och "pines". Häruppe regnar det en del även under sommarhalvåret, så ibland skimtar en porlande bäck.

Vägen är fin, smal men belagd, så vi kör snabbt undan. Vid lunchtid är vi vid Sonora pass 2.933 m ö h. En fantastisk utsikt. Att vi är på nära 3.000 m höjd märker man om man försöker att klättra en bit upp på klipporna för att få en bättre utsikt, ty man blir nämligen andfådd inom ett par minuter. Vi har dock ej tid att stanna och njuta av scenerierna, vi har ännu långt kvar till målet. Snabb ilastning och så är vi på väg nerför Sierra Nevada-bergens öst-sida mot Mono Country som denna del av Californien och Nevada heter. Här kör vi inte utför så länge, ty slätten nedanför ligger på cirka 2.000 m höjd. På vägen ned passerar vi ett par packstationer. Där man kan hyra hästar, packmular, köpa mat och ammunition för en jakttur i bergen. Jakten är fri här i Californien och är en mycket populär fritidssysselsättning. Vi möter ett sällskap om 4 man, som just är på väg upp med hästar och 2 packmular. Vi växlar några ord med dem, önskar dem lycka till på den veckolånga jaktturen och fortsätter.

Frampå eftermiddagen tar vi av från huvudvägen för att färdas de sista 20 kilometrarna på en grusväg. Det var en grusväg genom öknerna, som fick en sämre småländsk byväg att framstå som en

autostrada. Vid en hastighet av 30 km/h jämrade sig bilen så betänkligt (vi har inte Volvon med oss), att vi flera gånger tvekade att fortsätta. Men skam den som ger sig, efter en timme skymtade resmålet; Guldstaden numera spökstaden Bodie. Staden ligger i en dal och runt omkring reser sig höga berg. Bergen visar tydliga spår efter gruvdriften. En mängd gruvöppningar stora och små skymtar utefter bergsslutningarna. Vi parkerar bilen vid änden av huvudgatan, ty biltrafik i staden är ej tillåten. När vi lämnar bilen ser vi på avstånd en hög minnessten. Vi går fram till den och läser:

BODIE

"Gold was discovered here in 1859 by W. S. Bodie after whom the town was named. Once the most thriving metropolis of the Mono Country. Bodie's mines produced gold valued more than 100 million dollars. Tough as nails "The Bad Man From Bodie" still carries his guns and Bowie knife down through the pages of Western history. California registered historical landmark no 341".

I sanning en märklig minnessten.

Vi fortsätter genom staden på det som en gång var huvudgatan. Vi passerar hotellet, flera affärer, saloonen, begravningsentreprenören, brandstationen och Weells Fargo byggnad. Vi stannar till vid den byggnad i änden på huvudgatan som tillhört bankdirektören i Bodie bank. Numera bor en tillsyningsman med dotter i huset. De har ordnat en liten utställning av gamla föremål på en glasveranda. Medan vi står där och beundrar föremålen öppnas dörren och dottern kommer ut och hälsar och börjar berätta om de olika föremålen. Efter en stund talar vi om att vi är från Sverige. — Jaså, jodå, det var en hel del skandinaver härute på den tiden och många ligger begravda här. Att svenskan fått bidra med namnet på ett av de närmaste bergen fick vi klart för oss, ty "Dunderberg" som det heter lät besynnerligt i munnen på en amerikanska.

Ville vi komma in? — Vi gick huseyn bland gamla föremål. Hela heminredningen var från 1880-talet och kvarlämnad av bankirfamiljen. Det är för övrigt något gemensamt hos många hus i Bodie. De är alla försedda med en del möbler och övrig inredning. Folk tycks i många fall ha lämnat staden i en hast utan att ta med sig mer än det nödvändigaste av sina ägodelar. — Hur var det att leva härute i spökstaden året runt, två ensamma personer? Till vår besvikelse fick vi höra att några spöken hade inte visat sig under de fyra åren som de hade bott där, men visst var det ensamt, speciellt under vintern då snön var ett par meter djup och kvicksilvret

En spelman jubilerar

När en speleman fyller år och det ordnas fest för honom, förstår ni nog hur stämningen är. Det är sång, det är musik och åter musik och sång, mat och dryck, blommor och blader och rara flickor, tal och pokaler av ädel metall. Ja så var det när UHF:s glada revyamatörer festade av sin mångåriga kompis och värderade medbroder, *Arbogatrubaduren Bror Möller!*

Där spelade Herman Fält, G. G. och Sven-Erik. Lasse Öhman lät höra sin stämmas välljud. Olle och Carl-Hugo spexade och sjöng i välkänd stil, och naturligtvis kvittrade och sjöng de fina UHF-flickorna Gunilla, Sonja och Liliane som värfåglar. Carl-Hugo hade sammanställt en kavalkad av Brors visor och kupletter genom åren, och den sjöngs gemensamt till "komp" av Lasse. Brors fru var också inviterad och fick sin del av hyllningarna och tack för att hon "lånat" ut sin Bror för att många och långa kvällar jobba med UHF-revyerna. Arbetareföreningen hade ordnat god

mat och dryck. Alla trivdes och hade kul. Bror ber att genom "Bergtrollet" få tacka för den helafton som ordnats, och som för honom och hans fru skall kvarstå som ett minne för livet!

BROR och Gunilla i stora födelsedagsfammen.

kröp ner mot — 40° C. Ingen radio, TV eller telefon, det enda sällskapet var en sändar-mottagare på kortvåg samt en Hi-Fi-anläggning. Vi fick reda på att Bodie ligger i s k höghöjdsöken på 2.720 m ö h och erbjuder stora klimatväxlingar mellan sommar och vinter. Efter att ha tackat för gästfriheten strövar vi vidare ned mot saloonen, som borde få ett besök. Genom fönsterrutorna skymtar den klassiska inredningen från en Western saloon. Man kan riktigt föreställa sig sådana personligheter ur Bodies historia, som "Two Guns Al", "Big Bill" och "Shotgun Johnnie" eller kvinnor som "Rosa May" och "Madame Moustache" luta sig mot bardisken. Priser på en saloon i en guldstad varierade med tillgången på guld. 10 cent för en whisky var dock ett normalt pris, men vissa tider kostade en simpel bönsoppa 1 dollar. Guldväg tillhörde självfallet också utrustningen och hade sin plats vid bardiskens ena ände.

Efter ytterligare någon timmes vandring genom den gamla staden beger vi oss till kyrkogården. På vägen dit passerar vi Bodie Mining Corporation byggnad. Detta bolags aktier steg i värde från 50 cent till 54 dollar inom loppet av några dagar när guld i stora mängder upptäcktes år 1878. Kyrkogården ligger litet avsides på en kulle kallad "Boothill". På gravstenarna kan man läsa namnen på män, kvinnor och barn av många olika nationaliteter, som kom hit ut för att söka lyckan i det för-

lovade landet. Att Bodie tidvis var en laglös stad framgår av inskriptioner som "David Banner killed in a saloon row between sporting men" eller "Harry Robbins killed by William Hawkins" för att ta ett par exempel. Skymningen började falla innan vi lämnade Boothill och Bodie. På kvällen tog vi in på ett motell i en liten stad cirka två timmars bilfärd från Bodie.

Tidigt morgonen därpå anträdde vi återfärden till Palo Alto. Innan starten, vidtogs säsongens första isskrapning av vindrutan. Det märktes att vi fortfarande befann oss på hög höjd. Vi hade bestämt att på hemvägen köra över Tioga pass som är en sydligare route över Sierra Nevada-bergen. Vi passerar den vackra Mono Lake och är vid lunchtid uppe vid Tioga pass 3.030 m ö h. Passet utgör också en av ingångarna till Yosemite Nationalpark.

Denna nationalpark, som vi förut har besökt, utgör en av de vackraste delarna i USA. Parken är speciellt känd för sina vattenfall, ett av dem som skall vara ett av världens högsta, har 730 m fallhöjd. Ett betagande sceneri. Så här på hösten är tyvärr vattentillgången ringa, men fallen är trots detta imponerande. I övrigt påminner Yosemite's natur mycket om Norge med branta klippväggar och djupa dalar.

På vägen genom Yosemite stannar vi flera gånger för att njuta av scenerierna, så det hinner bli mörkt innan vi lyckligt och väl är tillbaka i Palo Alto.

J 29 F övningsflygplan vid F20.

F 20

Kungl Flygkadettskolan

Flygvapnets Krigsskola

Flygvapet blev en självständig försvarsgren 1926. Det fick dock inte förrän 1936 en egen utbildningsgång för officerare, från student till officersexamen. Dessförinnan gavs flygutbildning åt officerare ur armén och marinen. Efter godkänd sådan utbildning överfördes de till flygvapnet. Flygvapnets officersutbildning förlades fr o m 1936 till Flygskolkåren, F 5, som därvid omdöptes till Kungl Flygkrigsskolan. Under krigsåren växte utbildningens omfattning vid F 5 mycket kraftigt. Kullar med bortemot 300 inryckande aspiranter förekom. Utrymmet både på marken och i luften gjorde det nödvändigt att förlägga en del av utbildningsverksamheten till annan ort.

Officersutbildningen flyttades 1945 till Uppsala, där den förlades i nybyggda lokaler i anslutning till F 16. Eftersom verksamheten vid F 5 inte längre omfattade officersutbildning omdöptes F 5 och heter sedan dess Kungl Krigsflygskolan. Flygvapnets nya krigsskola, F 20, kunde inte gärna direkt överta F 5 gamla namn, och döptes därför till Kungl Flygkadettskolan. Fr o m den nya krigsmaktens indelning som införts den 1/10-66 är F 20 namn fastställt till FLYGVAPNETS KRIGSSKOLA.

Syftet med att F 20 förlades i anslutning till F 16 var ekonomiskt. F 20 kunde repliera på F 16 exempelvis beträffande flygfält, matsalar, förråd o s v, och gör så alltjämt. Detta innebär att

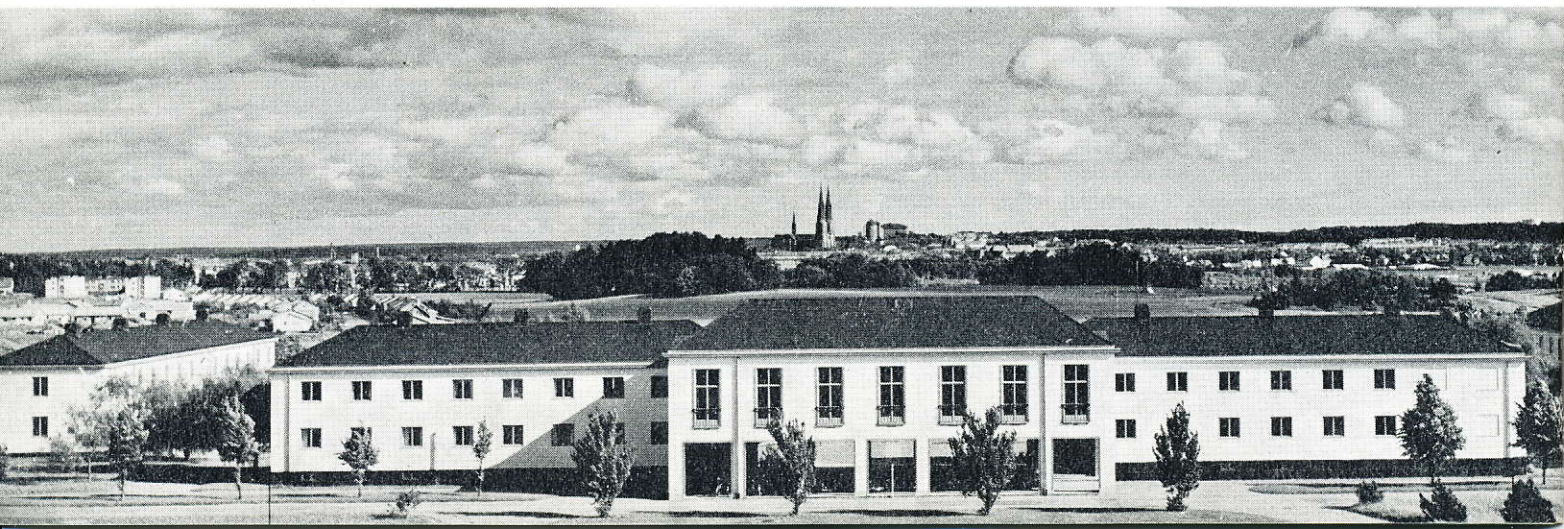
Överste Stig Bruce.
Chef för F20 sedan 1.10.64.

F 20 organisation är renodlat inriktad på utbildningsverksamheten. Dess fasta personal består av chef, adjutant och ett antal lärare (kaptener och löjtnanter) samt en diminitiv stabsorganisation. F 16 ställer erforderliga skolflygplan till förfogande och har därför ett extra baskompani. De värnpliktiga, som erfordras vid F 20 som skrivbiträden och ordonnanser, i bokförråd m m utgår ur F 16, och är också förlagda där, ingående i specialkompaniet.

Utbildningen till officer vid flygvapnet tar nu drygt tre år. Den sker på två linjer, till flygande officer eller till markofficer. För flygförarna omfattar den ett års grundläggande flygförarutbildning (GFU), som sker vid F 5, femton månaders typinflygningskola (TIS) och grundläggande flygslagsutbildn. (GFSU), vilket sker vid olika flottiljer runt om i landet, samt slutligen den ettåriga officerskursen (OK) vid F 20. För marklinjen är motsvarande skeden grundläggande marktjänstutbildning (GMU) under ett år vid F 2, fortsatt marktjänstutbildning (FMU) vid F 2 och sektorflottiljer under femton månader (hela tiden i F 2 regi) samt slutligen officerskursen vid F 20 under det sista året. Härtill kommer att årligen ett antal fältflygare, som redan i annan ordning genomgått GFU, TIS och GFSU, uttages till officersutbildning. Efter studentexamen vid Försvarets Läroverk ansluter de på utbildningen vid F 20.

En ytlig granskning av utbildningsgången, så som den grovt skisserats ovan, visar att officersaspiranterna före OK vid F 20 fått en koncentrerad yrkesutbildning i flyg- eller striltjänst. Den egentliga utbildningen till officer och ledare sker praktiskt taget helt under OK. Målet för utbildningen vid F 20 är således att av flygförare respektive stridsledare och luftbevakare, som i viss utsträckning redan är krigsplacerbara inom sina respektive fack, göra officerare.

Från kadettmässen har man utsikt över skolans huvudbyggnad krönt av Uppsala domkyrka och slottet.

Detta skall ske på den knappa tiden av något mindre än tolv månader, vilket medför att kursen är komprimerad och studietakten hård. Ett förhållande som inte tilltalar eleverna särskilt mycket!

All utbildning, såväl teoretisk som praktisk, söker man anpassa så att den tjänar syftet att dana eleverna till ledare. Den flyg- och striltjänst som bedrivs vid F 20 har till främsta syfte att vara en praktisk tillämpning av det, som man lärt sig om psykologi, pedagogik och ledarskap som särskilda läroämnen. Avsikten är inte att öka men väl bibehålla elevernas förmåga och färdighet som flygförare respektive i striltjänst. Till hjälp härför står dels det numera anrika fpl J 29, som i och för sig genom sin rikhaltiga beväpning är ett utmärkt skolflygplan, men som dock snart skall bytas ut mot SK 60, och dels för striltjänsten den toppmoderna utrustning som närmaste lfc kan erbjuda.

Undervisningen vid F 20 skall ge eleverna erforderliga grundkunskaper för tjänst i fänriksbefattningar vid flyg- och strilförband men också för fortsatt utbildning som officer, i första hand den obligatoriska allmänna kursen vid Militärhögskolans flyglinje (FAK). Denna

Fäktning ingår bland många andra idrottsgrenar i den fysiska träningen.

infaller ungefär femte året som officer. Förutom de ovan nämnda ämnena förekommer därför under OK utbildning i: tekniska ämnen (tele-, flyg- och vapentechnik, matematik och mekanik) under totalt cirka 250 lektionstimmar, allmänt militära ämnen (markstridstjänst, flyg-, armé-, sjö- och kustartilleritaktik, förvaltnings-, stabs- och sambandstjänst) under omkring 650 lektionstimmar,

engelska och samhällskunskap.

Härtill kommer studiebesök, allmänorienterande föredrag och tillämpnings-

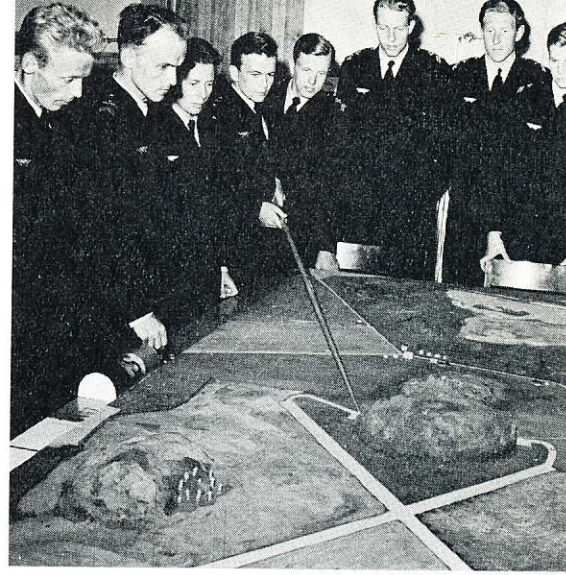
övningar samt fysisk träning. Under den fysiska träningen får eleverna också ledaruppgifter. Även detta ämne får alltså bära sin del av officers- och ledardaningen. Viss anknytning av utbildningen till att nå akademisk status och värdering eftersträvas. Pedagogikutbildningen t ex anknytes till motsvarande utbildning vid Uppsala universitet, och skall försöksvis leda fram till akademiskt delbetyg i ämnet.

Under OK får eleverna under tre höstveckor på olika förband tjänstgöra som instruktörer för nyinryckta vpl vid

Ärligen företages utlandsflygningar.

rekrytskola. Under cirka två veckor sker tillämpade övningar i flyg- och striltjänst vid krigsbas i övre Norrland. Under en vecka sker ledarutbildning under vinterförhållanden i fjällterräng. Under en vecka tillämpas flygbasförsvar. Slutligen sker mot slutet av kursen under cirka tio dagar den årliga utlandsflygningen. Då får eleverna dels pröva på flygning under internationella förhållanden, och dels göra studiebesök hos främmande flygvapen. Under senare år har F 20 besökt Storbritannien, Holland, Schweiz, Italien, Frankrike, Västtyskland och U. S. Air Force i Europa. För eleverna består således året vid F 20 inte enbart av grå dagar fyllda med

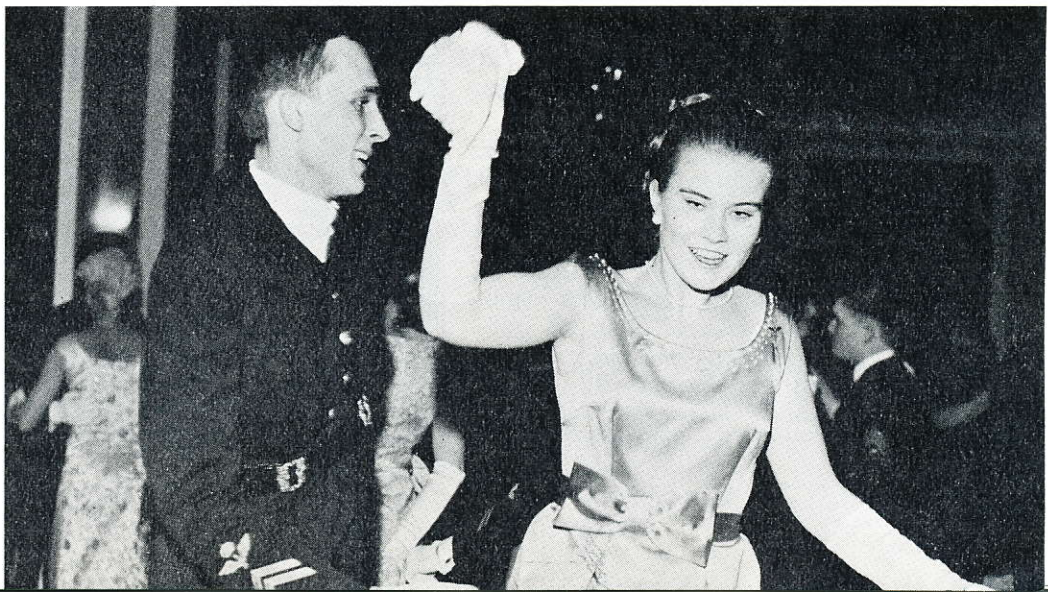

Applikatoriska bastjänststudier.

hårt arbete från morgon till kväll. Vardagen avbryts av stimulerande tillämpningsövningar och besök vid andra förband, även ur armén och marinen. I detta sammanhang bör nämnas det krigsspel, som genomföres gemensamt med de två andra krigsskolorna. Härunder studerar man i integrerade grupper för försvarsgrenarna specifika problem och samverkansformer. Det är trots detta naturligt att utbildningstiden vid F 20 för eleven ter sig mindre lustbetonad än den föregående flyg- eller strilutbildningen. Den kloke eleven utnyttjar dock tiden väl för sin personliga utbildning för kommande stimulerande officersuppgifter.

FV befinner sig i ständig dynamisk utveckling. Så också FV officersutbildning. Ingående studier har gjorts angående utbildningsformer, utbildningsinnehåll och framtidens krav. Dessa pekar mot en omläggning till tidigare officersutbildning under totalt sett utökad tid. Mer än ett års OK. Samtidigt kan vinnas en mer följdriktig och sammanhängande tid för yrkesutbildningen på den alltmer komplicerade moderna flyg- och strilmaterielen. Till denna utbildningsomläggning kan vi kanske få återkomma när beslut har fattats.

De årliga kadettbalerna, med mellan 200—300 deltagare, är uppskattade evenemang, inte minst bland inbjudna damer och andra gäster.

Visste Ni . . .

att Leif Jonsson nu lyckligen är igång på UHF, och hans kommande dagar säkert bli berikade av fiske- och andra minnen från hans namne Lyndons stora U. S. A. Do you like "the brown skin-fish" most of all mr Johnson? (Den bruna skinnfisken var väl finast?)

att Sociala kommittén vid UHF ordnat en bussresa till Tekniska Mässan i Stockholm med deltagande av ett 30-tal män + 1 kvinna.

att vid detta tillfälle deltog *en*, säger en planeringsman. Hade mässan inget intresse för denna grupp.

att deltagarna var mycket nöjda och glada för allt de fick se, och hoppas att männen bakom verket inte ger upp utan ordnar trevliga och lärorika resor även i fortsättningen.

att nedfartstunneln vid UHF nu är färdig. Samuelsson & Bonniers gubbar har dragit sina färde med ställningar och cement. En del små källsprång ser ändå ut att vara på väg, trots betongytan.

att "Hula" haft bekymmer både med sin bil och hydroforanläggning, men har som tröst fått flera vinster på "nypet". Stänkskärmen är OK.

att älgjakten nu är slut, och de balda jägarna Valskogs-Pelle och Erik Carlsson har kommit tillrätta, och inga skador har inrapporterats på vare sej allmog, kossor eller skördetröskor i Västermo- och Fellingsbrokrokarna . . .

att det faktiskt hänt, att både CVA- och UHF-bilister har saktat farten vid omkörning av någon stackars cyklist i regnväder . . .

att apropå bilkörning, så vore det nog inte ur vägen att dr Bergqvist undersökte synen på en hel del goda Flyget-bilister. Står det inte 50 km på tavlan vid fartbegränsningens början nedanför Ekbacken?

att också Hillestrand blivit bilägare? In-te? Han har byggt garage också. At sin Volkswagen. Jo, det är sant, säger den tystlåtna H.

att snart, efter många och *upplyftande*, ja just upplyftande år, ska det bli hissar vid 412. Många fula ord kommer då att sparas, i synnerhet av Emils gubbar. En klar framgång.

att avd. 400:s rara stansflickor tillfälligt blivit "utkörda" från sin ordinarie arbetsplats och placerade där vanligen 411 förvarar sitt hemliga materiel. — Ja nog har *dom* (flickorna alltså) hemligheter allt . . .

att flera UHF:are varit uppsatta på olika partiets listor vid det nyss hållna kyrkofullmäktigevalet. Kyrkans väl eller politiken som intresserar?

att servicegruppen/412 fått en ny "Spritt och språngande" medarbetare . . .

att Kasper Höglunds männingar nu fått upp farten lagom tills att höstregnen börjar falla, och lerklumparna faller också tätt på vår färdväg. I somras när det var torrt, syntes inga Höglundare till . . .

att den gamla men evigt unga frågan om beläggning på UHF:s hårda cementgolv åter är aktuell. Är det ingen som kan lämna ett gott tips på en bra beläggning?

att UHF:s orienteraretrio, Uno, Sven och Pompe har bjudit CVA:arna gott motstånd i skärmetaresporten.

att Karl-Ake "Värmland" har blivit bra efter sin sjukdom och är i full fart på jobbet, men ack, vad Degerfors är dåligt i allsvenskan! När blir dom bra? Heja på i div. II! Karl-Ake är nog på Stora Valla ändå!

att WP efter pensioneringen från UHF blivit "hustomte" hos Br. Rickardsson.

att sedan maskinmästare Hedlund slutat, så har faktiskt luften "gått ur" UHF:s kompressor. Det har en lång tid varit "tji" att få en gnutta luft i cykelslangarna, trots många och fula ord + portvakt Söderbergs mera vänliga utlåtanden. Skall det månne sparas på statens luft?

att apropå sparsamhet, så ser det ut att dröja med tillbyggnaden av UHF:s administrationsbyggnad. Kanske FORT ligger och drar ränta på de anslagna medlen?

att många nere i berget kastar avundsjuka blickar på det präktiga och lockiga svall som förefinns på skulten av DC:s spring-pojke/flicka. (Välj).

att ett av antikens sju underverk, "de hängande trädgårdarna", nu i mycket modifierad form finns att bese utanför 412:s exp. Men tack i alla fall för lite färgglädje i berget!

att Elsa Sundvallsson varit sjuk en längre tid, och det är allas vår förhoppning, att när detta läses, Elsa åter är OK och i full gång på 411:s exp.

att apropå vår egen trubadur Bror Möller, har praktiserat i ormtjusaryrket också? Jodå, på den tiden Bror hade sin arbetsplats vid Ektorps, satt han under den varma årstiden utanför hangaren och åt sin matsäck, och varje dag kom det fram en stor huggorm och nära nog åt ur handen på Bror. Ja, det är sanning, visserligen är Bror en diktare, men detta är "bergis". Och ormar tycker ju om musik och musikanter . . .

att vi till sist får önska en God Jul och ett Gott nytt år, däri inbegripet mycket jobb och en fin, strålande jubileumsfest vid UHF!

Lj.

Pensionär

Vid en enkel högtidlighet i UHF lunchrum den 30 sept avtackades förrådsarbetare Erik Arvid Svanholm då han avgick med sjukpension. Byråchefen tackade för goda arbetsinsatser och överlämnade blommor med lycka till för framtiden.

Gruppordförande S. Edberg talade å fackföreningens vägnar och överräckte en blombukett. De närmaste arbetskamraterna hade tidigare genom fru Maja Andersson uppvakttat med en Orreforsvas med blommor och tackat den blivande pensionären för gott kamratskap.

Svanholm är född den 13 juli 1904 och anställdes vid UHF 13 febr 1961.

Intill 1958 drev Svanholm eget lantbruk varefter han flyttade till Arboga och innehade här Caltex bensinmack vid Hamngatan under 3 år.

Erik Arvid
Svanholm

Kommer Ni ihåg något som heter sol och värme?

Utsikt över den 2.000-åriga staden Piran vid Adriatiska havet.

Ja sådant förekommer faktiskt, fast sporadiskt i vår "gröna vinter", som ju i regel inträffar i juli = semestermåna- den. För att ge en påminnelse om detta strålande och värmande fenomen, så varsågöd här några semesterminnen.

"Jag längtar till Jugoslavien, till Jugoslaviens sköna sol", utbrister Gösta Fredriksson/411 med en lätt travestering av Birger Sjöberg. Till juggarnas land reste även i år "Fredrik" med maka och kamerautrustning. Han förklarar, "att har man en gång upplevt det vackra, storslagna och soliga landet och levt med dess vänliga och glada folk, ja, då är det inte så konstigt att man återvänder!"

Vi valde att ta flyget för att få längre tid till vårt förfogande på bestämmelseorten, en fördel med tanke på alla de utflykter, som ordnas till skilda platser.

Det dåliga flygvärdet till trots, anlände vi i stort sett tidtabellsenligt till Ljubljanas flygplats Berini. Den ligger i en dal ca 3 mil norr om staden inne i de Juliska alperna. Här väntade bussar f v b till respektive rese-mål utmed Adriatiska kusten.

Under den 4 timmar långa bussresan passerade vi den lilla industristaden Kranj, floden Sava, en biflod till Donau, samt Sloveniens huvudstad Ljubljana varifrån vi tog av mot sydväst med sikte på Istrien och Adriakusten.

Resan gick hela tiden över karstplattan, höglandet utmed bergskedjan Karavankerna, vilken är en utlöpare av de Juliska alperna. Den fortsatte på serpentinvägar genom bl a det beryktade Djävulspasset, innan vi nådde den lilla staden Postojna, berömd för de vackra Postojnagrotterna (tidigare Adelsbergsgrotterna). Skymningen började lägra sig över det sätliga bergslandskapet och vi närmade oss kusten medan vägen hela tiden så sakta bar utför. En skymt av den italienska staden Trieste kunde vi se långt under oss utmed havet. Vi närmade oss staden Koper med bl a Tomosverken, där Fiatbilar licenstillverkas. Koper är Jugosla-

viens andra stad vad beträffar djuphamn och är därför en mycket livlig hamnstad.

Det hade nu hunnit bli helt mörkt och det var inte mycket man kunde se av de städer och samhällen som passerades under den fortsatta bussresan.

Den efterlängta staden Porec dök till sist upp ur nattmörkret och de sista kilometrarna fram till Plava Laguna och hotell Bellevue var snart arverkade.

Trötta efter den långa resan kändes det skönt att få stiga ur bussen, vaska av oss det värsta resdammet och därpå uppsöka matsalen för en något försenad men välkommen middag. Påföljande dag inbjöds vi till ett välkomstparty inne i staden Porec.

Under de 22 dagar resan varade gjordes många minnesvärda utflykter.

Bl. a. besökte vi Pula, där Svenska Siporex har en stor fabrik och en av Istriens förnämsta badorter, Veroda. Vid den statsägda restaurangen i Limfjord vid Pula smakade vi de berömda Limfjords-ostonen.

(Red. anm. Jag trodde de var från Limfjorden i Danmark).

Vi gjorde också ett par oförglömliga utfärder till byn Motovun där vi verkligen fick kontakt med folket och naturen på ett alldeles speciellt sätt.

"Fredriks" slutomdöme: Välordnad resa, relativt billig, utomordentliga badmöjligheter, bra mat, glada människor, strålande sol, m a o en utomordentlig avkoppling för solhungerande och stressade svenskar.

Sune "Staffan" upplevde Italien i sällskap med Sally (och munspelet?), Ester fick mycket sol och varmt i samma land, och kosmopoliten Oskar "gjorde" Mallorca, men fann "att allting har blivit så f-t dyrt där, svenska priser nästan överallt". Någon mer resa dit blir nog inte aktuell för Oskar.

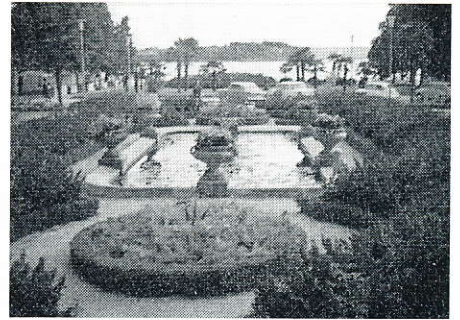
Allan Lundström gjorde samma dystra erfarenheter på Mallorca, men solen och de fina Medelhavsbaden finns ju kvar oförändrade.

Elsa på 411 exp. gästade vårt "fotbollsoffer" Portugal. Hon fann där billiga priser och vänliga människor utan stress och våra vanliga hetsåkommor.

På senhösten har "Wicke" stuckit i väg från UHF och Kungsör till "Kana-rieholmarna" för att söka sol och värme i 14 sköna dagar, och väntas komma hem med nya krafter och solbränd nuna!

Ja det är skönt och värdefullt med all sol och värme som kan fås på oss alla bleka och "bergtagna" UHF-are! Låt oss hoppas att vintern går fort, och att den kommande sommaren och semestern blir fylld av soliga och varma dagar!

Lj.

Blomsterprakt i badorten Portoroz.

10-ÅRSJUBILARER VID UHF

Jag riktar ett varmt tack till alla jubilarerna för gjorda insatser och hoppas att de gångna åren skall följas av ytterligare många år vid UHF.

Karl-Henrik

Solweig Dahlström	444
Kerstin Lindbom	443
Karl-Erik Andersson	412
John Eriksson	412
Karl-Axel Johansson	412
Erik Wiktorsson	412

VI HÄLSAR VÄLKOMNA TILL UHF

Lars-Erik Spritt	verkstadsbud
Eric Östling	förrädsarbetare

60 ÅR

2.2.1967 Harry Dahlqvist	411
1.3.1967 Oskar Söderström	411

50 ÅR

22.3.1967 Vivan Henriksson	423
25.3.1967 Erik Karlsson	412

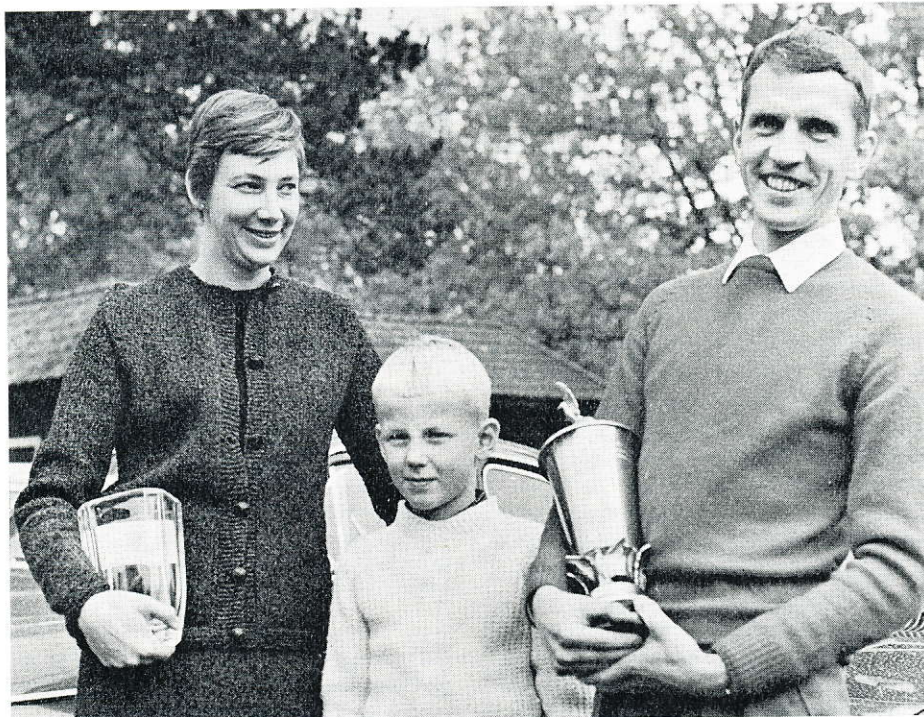
I BEVARAT MINNE

Georg Larsson

Avsynare Georg Larsson avled hastigt den 27 november 1966. Han var född den 8 januari 1919 i Säterbo församling, Arboga. Larsson anställdes vid UHF den 7 juni 1949 på kontrollavdelningen.

Brittsommarrundan 9:e året

Göran Lundström med kartläsare. 1966 års pokalsegrare.

Vädrets makter var inte så nådiga, då FMKA:s nionde Brittsommarrunda kördes. Trettio ekipage startade från Säterbo skola, där de fått körvägen. Den följde helt s. k. röda vägar och började österut för att nå Himmeta i norr. Kungsör skulle passeras och därifrån direkt till målet, som var detsamma som startplatsen. Under denna körning hejdades de åkande vid 10 kontroller, där de fick avlägga olika teoretiska eller praktiska prov. Många av dessa var otroligt enkla, men den lilla tävlingspressen framkallade tillräcklig nervositet så att det blev mycken förfärlig prickbelastning. En i loppet inlagd hemlig kontroll, där vederbörandes kartläsare skulle ange exakt på kartan var de befann sig visade överraskande goda resultat. I stället blev manfallet större vid pilkastningen. Här dämpades det nedslående resultatet av att de tävlande bjöds på varm korv och FESTIS från Arboga Bryggeri. Det var ingen hastighetstävling och det tog närmare 3 timmar innan de 10 milen var avverkade. Allt tyder på att de deltagande rätt uppfattat rundan som en trevlig utflykt och roat sig väl vid de olika kontrollerna. I mål väntade varmt kaffe och bullar samt ytterligare Festis för de yngre kartläsarna. Fruarna Sigge och Fried svarade för värdskapet.

Klockan 14 hade hjärntrusten främst representerad av fru Ander räknat ut resultaten för prisutdelning.

Vid prisutdelningen fick var och en

i placeringstur själv välja sitt pris. Därutöver fick 1:e pristagaren G. Lundström sin första inteckning i vandringspriset ävensom I. Adielsson sitt namn på träslaven. Fröken Gull-Britt Jansson fick mottaga ett pris som bästa kartläserska och pilkastare på hela tävlingen. Hon skötte navigeringen hos sin far S. Jansson, som fick totalt 8:e plats.

Nöjda och belättna tävlingsdeltagare lämnade Säterbo skola. Nöjda och belättna tävlingsledare tackar alla goda medhjälpare, som offrat sin tid att roa andra. Allt gick utan fel och störningar — ja kontroll nr 9:s klocka säckade ihop — men kontrollanten överlevde.

1. G. Lundström, avd 952, 76 p.
 2. K. G. Johansson, avd DC, 78.
 3. E. Österberg, avd 504, 79.
 4. N. Alund, avd 231, 85.
 5. P. O. Larsson, avd 502, 87.
 8. S. Jansson, avd 100, 97.
- Kartläserska Gull-Britt Jansson.
30. I. Adielsson, avd 442, 165.

Ställningen om CVA vandringspris efter 1966 års tävling

1. L. O. Broberg 14 poäng.
2. E. Fallkvist, 14.
3. K. G. Johansson, 12.
4. K. Nilsson 12.
5. L. E. Williamsson 10.
8. G. Lundström 10.

FMKA:s styrelse och tävlingsledning framför även härmed sitt hjärtliga tack till alla de firmor, som skänkt priser och

andra presenter till "Brittsommarrundan", varigenom rallyt fick en minnesvärd inramning.

Arboga Bryggeri AB, Arboga
Arboga Bil AB, Arboga
Arenco Electronics, Vällingby
Auto Allt AB, Västerås
Decca Navigator & Radar AB, Sthlm
Everts Cykel & Sport, Arboga
Flygmotor AB, Trollhättan
Nya Gummiverkst., Industrig., Arboga
K. E. Nilssons Bilaffär, Arboga
Svenska AB Philips, Stockholm
AB Svenska Shell, Stockholm
Shell Bensinst., Köpingsv., Arboga
Reijmyre glasbruk, Reijmyra

Vi kommer igen nästa år — FMKA:s 10-årsjub. — med ännu starkare progr.

HELDAGSÖVNING I SKINNSKATTEBERG

Fredagen den 30 september 1966 var hela driftvärnet i full verksamhet. I den vackra terrängen omkring Skinnskatteberg övade vi bland annat stridsskjutning, sjukvård, vaktjänst och allt som en driftvärnsman skall kunna. Enligt Carl Broman inträffade ett litet missöde, och det var när vår driftvärnsman Robert drog av linan till figurstället och hamnade på rygg i ett dike. Grupp Myrberg och hans mannar var åter i toppen vid tävlingsmomenten.

Åter hemma i Arboga kunde vi konstatera att heldagsövningen varit mycket givande.

FORSVAR AV NÄSTE

På fredagskvällen den 25 november 1966 kom över 50 % från UHF och ett mindre antal från CVA till samlingsplatsen Zakrisberg.

Övningen som gick i terrängen väster om Igelsättersjön upptog posteringstjänst och försvar av näste.

Medan vi väntade på att de c:a 20 pojkarna från FBU:s ungdomsavdelning skulle anfalla kunde vi lyssna på speaker K-sons kommentarer från ishockeyn Arboga—Skultuna som slutade 4—1.

"Städarlassee" visiterar "Sabotör".

Skrevet bland badande ben i Diano Marina:

Stolens historia

En nu avliden på sin tid mycket känd söderhavs- och polarforskare, Kalle Möller, påstod att kulturen kom med skorstenen och sotaren. Detta skulle vara steget från vildstediet.

Själv ivrig resenär och hushållsetnograf påstår jag att stolen, dess utformning och framför allt ändamål, är det säkraste måttet på kulturnivån.

Redan när apan ställde sig upp var det för gott för den att förbli stående. Till att börja med fanns då endast möjligheten att ligga ned. Det var ingen kultur. Vi vet ju alltför väl om det romerska livets förfall under Nerós (imperators inte hundens) tid då man låg till bords. Då var kulturen låg. Men vår apmänniska började så småningom att sitta på huk. Jag förmodar att alla vet hur det går till. Vad namnet Smygehuk har med detta att göra vet jag inte, men har det kanske något att göra med det som behandlas senare. Att sitta direkt på marken är mycket obekvämt och obehagligt. Man får myror och stickor i stjärten. Numera är det bara frisksportare, kruska- och vitlöksfantaster som gör det.

Nej tidigt började människan att välja sig ett stöd att placera sin rundade del på. Till att börja med blev det en sten av lämplig form och storlek. Därav stenåldern. Därefter på något kullfallet träd eller på en stock. Att sitta i stocken var något annat, som nästan torde betecknas som tillbakagång i kulturen.

Det är sorgligt, att man vet så litet om den som uppfann den första stolen. Ordspråket att de största uppfinningarna görs av de lataste människorna torde nog i högsta grad ha gällt denne. Han var dock förvissad om att denna uppfinning skulle täcka ett stort ändamål.

Vi vet inte om den första stolen hade ett, två, tre, fyra eller flera ben. Den enbenta stolen var konstruktivt enklast och förekommer på våra finare sportevenemang. Minns ni inte Mr G vid

Skjutstol för god utkomst.

uppvisningar med sin enbenta stolkäpp.

Statistiken påvisar att den absoluta matematiska stabiliteten erhålles med den trebenta stolen. Varför har den begränsats till köks- och skomakarparaller? Av någon outgrundlig anledning har man statistiskt överbestämt stolbenens antal till 4. Varför inte 6, 8 eller 11? Det är därför de flesta stolar runkar när man sätter sig. Den allmänna nervositeten uppstår ofta här.

Till att börja med hade benen vilken form som helst för att sedan rakna. På grund av vällevnad, som damerna ofta dolde under krinoliner och andra vida kjolar tyngdes stolarna ned och benen kroknade — på stolarna. Detta skulle man inte behöva skämmas för utan modet döptes till rokokko. Detta mode fortfar i modifierad form sedan man gjort alltmer omfattande rygg och armstöd. Se de moderna direktörsstolarna. Dessa inkluderar även en annan avart i stolmodet, nämligen rullstolen. Denna användes av våra allra yngsta för att lära sig att gå. På UHF såg man ännu för några år sedan unga damer med väl-svarvade ben kicka sig fram på rullstolar i kartoteken. Sedan EDB införts är det tyvärr ett minne blott. Den extrema utformningen av rullstolen är bilen, som ännu inte nått sin fulländning. Fråga närmaste bilreparatör. En bilägare — i synnerhet en nybliven — kan dock tro att han nått toppen, tills han stannat i botten.

Sedan många år tillbaka har man vetat att USA har en eller flera ekektriska stolar, som man sällan sitter mer än en gång i. Därmed skulle ändamålet vara fyllt. Nu har dock CVA som elektroteknisk verkstad ställt sig i främsta ledet och anskaffat elektriska stolar, som helt kan förintra mänskliga slutsatser. Utan överdrift toppraffinerat. Det gäl-

ler bara att inte slinka ned bland papperen för att sedan försvinna med aska. Pröva själv.

Den rullande stolen i form av bilen har ju haft en tidig föregångare i pistolen som drivmedel för en snabb färd. För en snabb utfärd har vi ju sett katalpultstolen, utnyttjad i både Lansens, Tunnan och av agent 007. Denna har nu ersatts av raketstolen i Draken. De senaste formerna av raketstolarna har vi sett i Mercury och Geminikapslarna, som en utväg att från en besvärlig värld få susa ut i nya okända rymder. Vi ses på Mars.

Tumblaren R-Fr.

CVA-information

I en nyligen utkommen broschyr, CVA Motorverkstad, lämnar CCVA en redogörelse i ord och bild över motorverkstaden — dess resurser och utvecklingsmöjligheter. Broschyren omfattar 14 sidor text och bilder i väl avvägda proportioner. Bilderna, som tagits av Reinhold Carlsson, är omväxlande och intressanta och talar sitt tydliga språk. Textmängden har därför kunnat nedbringas och tjänar enbart att ge kompletterande fakta.

Utän att det någonstans finns uttryckligen sagt, kan man förstå att avsikten med broschyren är att presentera de resurser, som CVA kan erbjuda för underhåll av motor RM8 för Viggen. Det framgår således att redan när anläggningen planerades för motor RM6, tog man hänsyn till de krav som framtidens större motorer skulle komma att ställa. Verkstaden anpassades därför till dessa krav, vilket gör att CVA utan stora om- och tillbyggnader kan taga emot exempelvis RM8 för översyn.

Det påpekas också att motorverkstaden vid CVA skulle kunna klara underhållet på flygvapnets samtliga jetmotorer och ändå ha utrymme över för kommande motorer. Utöver de fördelar, som anläggningens dimensioner erbjuder, framhålles den stora erfarenhet av översynsarbete på jetmotorer som under åren grundlagts på CVA.

Elektrisk stol m/66.

CVA MOTORVERKSTAD

- modernt underhåll
- stora resurser
- skyddade anläggningar

Toppen i Sverige

Uttagen för EM i bågskytte för DHR: Vilho Pukonen.

De handikappade bågskyttarna inom Östra distriktet avgjorde på lördagen den 17 september sin DM-tävling. För Arbogadeltagarnas del innebar det skjutningar på Lilla Ekbacken, vilket ju är Arboga BK:s hemmabana.

De tävlande var uppdelade i en A-klass samt en B-klass. Den förstnämnda bestod av tre skyttar, den senare två.

I BEVARAT MINNE

Erik Fägerkvist

Avsynare Erik Rune Fabian Fägerkvist avled den 28 nov. 1966. Han var född den 9 sept. 1910 i Bro församling. Den 8 sept. 1947 började han sin anställning vid CVA och tjänstgjorde på instrumentsektionen ända tills han förra sommaren flyttade över till robotsektionen. Innan Fägerkvist kom till CVA hade han arbetat vid Kolswa Jernverks AB i 22 år.

Tennis

Essen — A-klassarna — sköt från 50 och 30 meter, medan övriga tävlande 30 och 20 meter. Från varje avstånd avlossades 36 pilar per man, och det var utslutande måltavlor. Förutom i Arboga, så tävlade inom distriktet skyttar på sina hemmabanor i Norrköping, Linköping, Västerås och Stockholm.

I Arboga blev resultatet:

Klass A:

1. Georg Sjölin 512 p.
4. Vilho Pukonen 484 p.
9. Sven Zettergren 394 p.

Lag: 1. Arboga 996 p.

Klass B:

3. Göran Malmsten 449 p.
5. Bror Eriksson 445 p.

Tag: 2. Arboga 894 p.

DHR:s bågskyttar har inte bara avverkat ett DM. De har varit flitigt i elden under sommarsäsongen. Vid SM i Västerås den 26 augusti tog arbogagrabbarna hem en silverpeng i lag med 1.338 poäng — endast fyra poäng efter guldmedaljörerna från Göteborg.

Resultat:

(70, 50 och 30 m)

1. Vilho Pukonen, Arboga,	723
9. Georg Sjölin, Arboga	615
10. Allan Gustavsson, Arboga	607
11. Lennart Torstensson, Arboga	590
12. Sven Zettergren, Arboga	562

Tuffingen "Ville" Vilho Pukonen fick — efter att i det närmaste ha sopat rent på tävlingsbanorna här i landet under sommaren — resa till S:t Etienne i södra Frankrike för att kämpa om EM-titeln i bågskytte för handikappade. Och det gjorde han med den äran. Den 27 juli sköt han 493 poäng på korthållstävlingen (50 och 30 m) och blev därmed EM-tvåa. Grattis "Ville".

Tennisen genomfördes på två dagar och spelades på de av Arboga TK, ASEA och Arboga Mek Verkstad hyrda banorna och blev en klar framgång för CVM. Att CVM skulle "toppa" prislistan hade man nog på känn, då de under flera år varit helt dominerande, men att överlägsenheten skulle vara så stor att de belade första, andra och fjärde plats i årets tävling var något oväntat.

Hur klarade sig då IFFA:s spelare? Ja, tyvärr måste konstateras att förmågan inte räckte till och det var endast Nisse Peterson som lyckades rädda IFFA från katastrof genom att belägga tredje plats. Sven Sandström kämpade tappert mot Olle Söderbäck, CVV, men måste till sist finna sig i nederlag. Den gode Sven var just hemkommen från en tjänsteresa och det är honom ursäktat att han hade svårt att få spelet att klaffa. Janne Borglund hade Löfqvist, CVV, i säcken, men glömde att knyta till och mer behövdes inte för att Löfqvist skulle "sticka upp" och vända matchen till sin fördel.

Unge Christer Nordh debuterade i tävlingsammanhang och trots förlust i första matchen gav debuten mersmak och till nästa år har säkert Christers spelstyrka avsevärt förbättrats. Bollsinn och bolltalang finns i massor hos den grabben.

Nisse Peterson vann över Ström, CVM, och Hult, CVM, men förlorade mot slutlige segraren Jan Nilsson, CVM, med 2-0.

CVM:s båda storspelare Jan Nilsson och Lars Svensson gick utan setförlust till final och där kunde Nilsson efter en hård match slutligen vinna med 8-6 i avgörande set.

Sådan är min stil säger CV-mästaren 1966 Bengt Andersson, IFFA, när han segrat över Wille Liljehammar med futtiga 6 cm på 36 kast. — Se nästa sida.

CV-spelen 1966 – framgång för IFFA

CV-spelen 1966, som arrangerades av IFFA lördagen den 17 september på hemmaplan, blev åter en triumf för arrangörerna.

Tävlingen, vars sommardel omfattade fotboll, tennis, varpa, fri idrott, skytte och orientering gynnades av soligt men lite kylslaget väder.

Efter den tidigare genomförda "vinterdelen", som omfattade bordtennis, badminton, korphockey och skidåkning hade IFFA en betryggande ledning genom vinst i alla grenar. Utgångsläget var med andra ord mycket gynnsamt inför starten och IFFA:s mannar förvaltare väl det poängförspång på 9 poäng som fanns vid "sommardelens" start.

Efter ett segslitet kämpande på Sturevallen, Ekbacken, Skyttegillet, ATK:s tennisbanor samt i skogarna NV om Köping kunde prisutdelningen förrättas av allas vår Anders Hill, som med glimten i ögat talade om att IFFA stod som slutsegrare i tävlingen om vandringspriset med 47 p mot CVM IF 33 p och CVV IF med 30 p. Vi nöjer oss med en förteckning över CV-mästarna (de individuella segrarna i olika grenar).

Fotboll: CVM IF.
Tennis: Jan Nilsson, CVM IF.
Varpa: Bengt Andersson IFFA.
Gevär: IFFA.
Pistol: G. Wisth, IFFA.
Kpist: Ingemar Carlsson, IFFA.
Fri idrott: CVM IF.
Orientering: G. Molander, IFFA.

Vi gratulerar alla segerrika och övriga deltagare, som bidragit till IFFA:s fjärde in-teckning på vandringspriset, och hoppas att till nästa år kunna komma igen med minst lika friska krafter och då få den femte och sista in-teckningen, som behövs för att få behålla det för gott.

Generalprotokoll:

Tävlingsgren	CVM IF	CVV IF	IFFA
Bordtennis	3	2	5
Badminton	2	3	5
Korphockey	2	3	5
Skidor 10 km	2	3	5
Gevär	2	3	5
Pistol	2	3	5
K-pist	2	3	5
Tennis	5	3	2
Fotboll	5	2	3

Fri idrott	5	3	2
Varpa	3	2	5
Summa poäng	33	30	47

Några glimtar från tävlingarna:

- * IFFA "snuvades" på segern i fotboll i sista minuterna av matchen till CVM:arnas oförställda jubel. Grattis CVM.
- * Orientering gick som försökstävling och hade samlat inte mindre än 53 deltagare. Bra gjort av Höglund och Hill som stimulerat till så stort deltagande.
- * IFFA:s skyttars stronga insats att vinna samtliga grenar.
- * IFFA:s varpakastares guld, silver och bronsmedaljer.
- * CVV IF:s "landslagsman" Fritz Lindblom 6.22 i längd och 1.70 m i höjd samt deras "dark horse" Nilsson 17,1 sek på 100 m och 2.95 m i längd.
- * CVM IF:s tennisspelare Jan Nilsson och Lasse Svensson som visade upp det bästa tennis spel som setts i Arboga på flera år.
- * Arrangemangen som klaffade perfekt, frånvaron av protester etc, som gjorde tävlingen ovanligt trivsamt.

Golf

Följande filosofiska utläggning om golfspelet är saxad ur BM-NYTT. Bergtrollet har sett spelet och förstår spelets tjuvning, kostnader och framför allt svårigheter. För trollets del hellre vatten över huvudet. Men detta och artikeln skall inte avskräcka er för att pröva och slå.

Intresset för golf har visat sig vara i stigande även inom CVA och UHF, vilket är glädjande då detta är en alldeles utmärkt motion.

IFFA kommer att under kommande vårsäsong ordna något slags informationsmöte med film etc. Tills dess uppmanas de som äro intresserade att kontakta Granström tel. 505 eller Holmström tel. 553.

Det gäller nu för IFFA:s spelare att komma igen till nästa år och då kanske CVA också har fått egna banor, så att större möjligheter finns till träning.

Vi håller tummarna för att tennisbanor på CVA blir verklighet under 1967.

Nils Oskar

Resultat:

1) J. Nilsson, CVM	
2) L. Svensson, CVM	Lagplats:
3) N. Peterson, IFFA	1) CVM
4) E. Hult CVM	2) CVV
5) O. Söderbäck, CVV	3) IFFA

Golf är vid beskådandet ett av de lättaste spelen i världen — om man uppfattar det som spel — då man beslutar sig för att börja med det och ett av de svåraste spelen — om man ännu hunnit uppfatta det som sådant — när man hållit på med det i 20 år.

Golf är troligtvis det enda kända spel, som man kan hålla på med så länge som ett kvarts århundrade, för att sedan upptäcka att det var alltför svårt redan från början.

Golf är en sport som börjar med att man försöker träffa bollen. Därefter blir golfen en sport där man slår bort bollen. I bästa fall kan golfen sedan bli en sport där man hittar bollen. — Men i regel utgör det sammanlagda värdet av de bollar några golfare slår bort under en eftermiddag en tillräckligt stor summa pengar för att försörja en hel familj.

Utrustningen består bland annat av ett antal redskap, vilka är så beskaffade att de förtretar ägaren. De är dessutom så många till antalet att man inte själv orkar bära dem. Tidigare bar därför andra den delen av utrustningen, numera drager man själv omkring den med hjälp av hjul. Golfaren kan alltså tack vare denna utveckling själv föra med sig den viktigaste delen av utrustningen.

Golfbanan är ett område som man

inte kan se. På en gång. Den består av 18 hål. Varje hål har en utslagsplats och ett hål, som man i bästa fall kan se från utslagsplatsen. Kan man inte se det, kan det vara ett "dog-leg". Är det "dog-leg" höger, slicar man medvetet och tillhör världstoppen. Oftast slicar man utan "dog-leg". Det är då avståndsskyltarna inte stämmer.

Varje hål är omgivet av en fint klippt gräsplätt. Där kostar varje grässtrå 8 kronor styck. Där puttar man. Vet man inte om det, tror man inte på det.

Golfaren är livsfarlig. I de flesta fall vet han inte var bollen hamnar. Rakt bakåt är enligt uppgift det minst farliga. Varningsskyltar förekommer inte.

Innan man lärt sig att inte träffa bollen, tar det omkring två veckor att lära sig hur man skall hålla redskapen. 269 olika fattningar är naturligare än detta enda grepp.

Spelets idé är att få bollen från utslagsplatsen i hål på minsta möjliga antal slag. Råkar man slå bollen direkt i hål, är bragden lika ojämförlig som slumpen.

När man avslutar spelet, summerar man antalet slag och stannar vid 80. Därefter tar man sig ett bad, en slurk whisky, sjunger "Ur svenska hjärtans djup..." med sex eller åtta andra storljugare och kallar detta slutet på en perfekt dag.

Tack

Ett hjärtligt tack till chefer och arbetskamrater för avskedsgåvan jag fick när jag slutade min anställning på CVA.

Bo Sidmar
Avd 980

Tack och heder går till Eder för den hyllning som jag fick. Den förgyllde da'n jag fyllde och mig rakt till hjärtat gick!

Arnold Andersson
UHF

Ett hjärtligt tack för en glad avskedsfest med blommor och presenter samt de bästa välgångsönskningar till alla som arbetar vidare vid CVA.

Harald Andersson

För all visad vänlighet i samband med min 50-årsdag tackar jag hjärtligt.

Carl-Axel Pärsljö
UHF

Hjärtligt tack till alla, som medverkat till att göra min 50-årsdag trevlig och minnesrik.

Egon Henziger

Hjärtligt tack till arbetskamraterna på CVA för den vackra avskedsgåva jag fick mottaga, när jag slutade min anställning.

Inger Jansson
Avd 520

Ett hjärtligt tack till chefer och arbetskamrater för blommor och gåvor samt kaffeuppvaktning, då jag slutade min anställning. Tack för tiden som varit.

Lennart Larsson

För vänlig hägkomst under vår lysningstid framföra vi vårt varma tack.

Marianne och Hans Pettersson

Ett hjärtligt tack för all vänlig hägkomst och uppvaktning på min 60-årsdag!

Leif

Till direktör A. Högfeldt, ingenjör H. Jersby och all personal på motorsektionen, ordföranden i FCPF och övriga i styrelsen samt till alla andra ber jag att få framföra ett hjärtligt tack för uppvaktningen på min högtidsdag och när jag slutade min anställning vid CVA.

M. Anerby

För all visad vänlighet och uppvaktning på min högtidsdag framför jag härmed mitt varma tack.

Ture Olsson

För all uppvaktning och vänlig hägkomst på min högtidsdag ber jag få framföra ett varmt tack.

Gösta Engberg

Jag tackar, av hela mitt hjärta, för all vänlig hägkomst i form av blommor, pengar, besök m. m. under min sjukdom.

Nils Axelsson (nr 170)

20 ÅR VID CVA

Gunnar Alnebrand	274	Karl-Erik Jansson	210	Eric Löfgren	100
Eric Andersson	150	Henry Jersby	690	Erik Magnusson	230
Georg Andersson	642	Tage Johansson	125	Karl Mattsson	900
Carl Gösta Andersson	616	Gunnar Jonsson	180	Gunnar Neuman	360
Karl Lennart Andersson	111	Sven Jansson	525	Sven Norgren	200
Ture Andersson	380	John Kardell	570	Karl Norling	281
Melker Anerby	200	Alfons Karlsson	272	Gösta Olin	492
Harry Antonsson	776	Arne Karlsson	253	Martin Olsson	370
Erik Bjurling	273	Birger Karlsson	570	Robert Olsson-Seffer	670
Arne Broberg	634	Bror Karlsson	614	Tage Olsson	200
Arthur Byström	385	Hilmer Karlsson	951	Erik Persson	623
Sven Edvardsson	283	Ingemar Carlsson	517	Karl Persson	360
Olle Elgeby	780	Karl Edvin Karlsson	271	Sven Persson	200
Harry Ericson	634	Lars Karlsson	180	Tage Ravling	646
Nils Eriksson	491	Linus Carlsson	252	Stig Samuelsson	252
Nils Fransson	200	Olof Carlsson	612	Magnus Schutz	616
Gunnar Fried	622	Knut Kihlberg	514	Siiri Schutz	959
Gunnar Gustafsson	230	Gösta Kling	951	Erik Sjöberg	642
John Gustafsson	491	Harry Larsson	622	Evert Skoglund	990
Stig Haglund	125	Rune Larsson	375	Stig Sundberg	492
Lars Hähne	957	Albin Levin	491	Lennart Thornström	755
Arne Hell	956	Henry Liljeroos	111	John Wallén	230
Bertil Henriksson	560	Gunnar Lindberg	492	Allan Wreder	272
David Hjerling	491	Carl Lindkvist	773	Karl Erik Åberg	273
Gunnar Hjort	560	Elimar Lundh	100	Ingvar Öhrn	200
Erik Isaksson	190	Henry Lännbrink	992		

Jag riktar ett varmt tack till alla jubilarerna för gjorda insatser och hoppas att de gångna åren skall följas av ytterligare många år vid CVA.

VI HYLLAR

CVA

70 år

23/1 Hilmer Karlsson avd 951

60 år

10/1 Henry Rosenquist avd 713

24/1 Gunder Swed 612

25/1 Evert Persson 765

28/2 Annie Andersson 380

5/3 John Steen 121

7/3 Erik Bjurling 273

14/3 Axel Karlsson 649

50 år

10/1 John Asplund avd 200

14/1 Martha Holmstedt 745

24/1 Bertil Larsson 380

2/2 Gösta Sandkvist UHF

7/2 John Svedlund 277

11/3 Jan Källberg 756

Ett hjärtligt tack till chefer och arbetskamrater för den vackra gåvan jag fick mottaga, när jag slutade min anställning vid CVA.

Birgitta Haag

För visad vänlighet och uppvaktning på min högtidsdag ber jag härmed få framföra mitt varma tack.

Charles Fernsten
CVA

För all visad vänlighet och uppvaktning på min 60-årsdag ber jag härmed få framföra mitt hjärtliga tack.

Bror Möller
UHF

Med anledning av att jag fr o m 15/11 lämnar befattningen som hemvärns-officer vid fo 48 ber jag att få framföra mitt varma tack för det goda samarbetet under de gångna 4 åren. Det har varit mycket stimulerande att få tjänstgöra inom driftvärnet i Västmanland.

Jag hemställer att mitt tack framföres till driftvärnsmännen.

F. Wikman

Välkomna till CVA

Gunnar Beskow, ingenjör avd 523

Arne Eriksson, förrädsarbetare 870

Börje Eriksson, tjänsteman 281

Ake Eriksson, telemontör 281

Bo Fried, praktikant 900

Bengt Gustafsson, telemontör 281

Lennart Gärd, ingenjör 514

Gurli Hammarlund, kontorsbiträde 970

Helge Hellgren, förrädsarbetare 780

Ulla Hindemo, ingenjör 370

Monica Holmqvist, biträde 670

Karl-Erik Lindholm, ingenjör 514

Birger Lundkvist, truckförare 995

Nils Olsson, radiomontör 272

Rolf Persson, telemontör 278

Håkan Randolf, ingenjör 515

Ylva Strindler, kontorsbiträde 951

Sylvia Sund, kontorsbiträde 684

Kjell Svensson, telemontör 273

Helmer Söderberg, hjälpmontör 275

Gun Thunberg, kontorsbiträde 953

Ulla-Karin Wasséll, biträde 480

Annica Ahlin, biträde 745

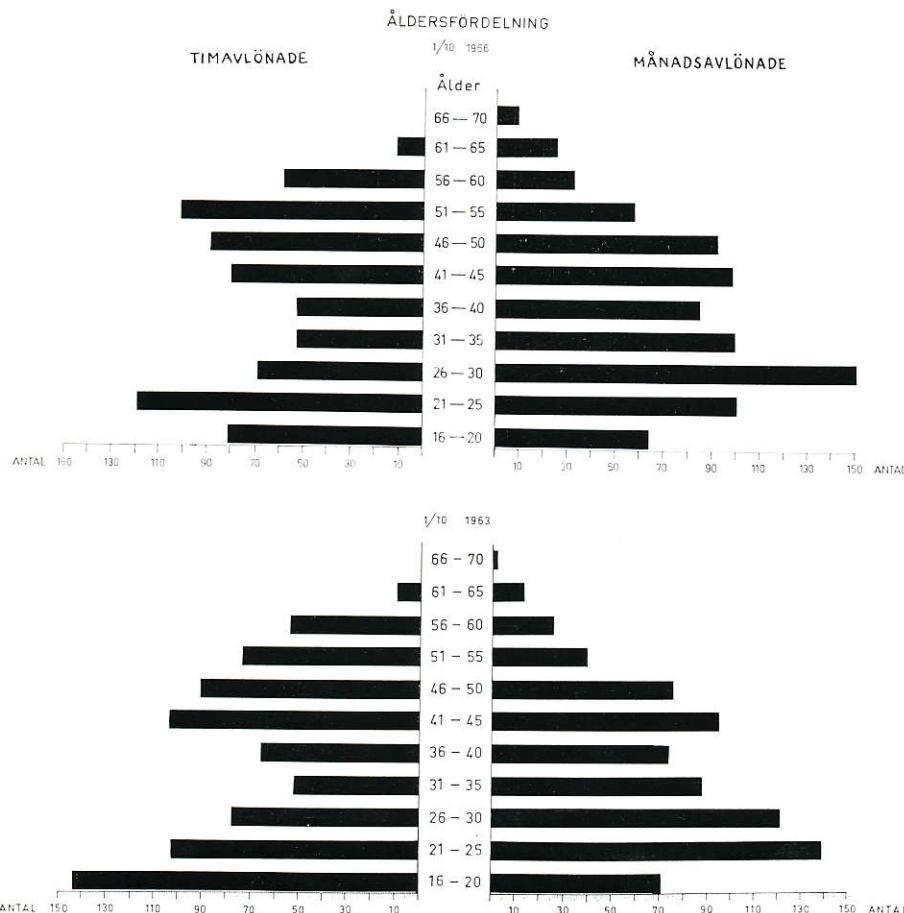
Busstrafiken

Varför kan inte stadsbussen i Arboga, "Gulingen", få trafikera sträckan Arboga—UHF—CVA, biljettpreis 60 öre, och låta oss slippa TGOJ:s "sardinburkar" à 1 kr pr person?

Det kanske rent av gick att få klippkort? "Kverulant".

TGOJ innehar trafikrättigheterna för transporter till Arboga — UHF — CVA och dessa överföres inte utan vidare till annat företag. Antalet "Gulingar" i Arboga är inte större än att stadstrafiken får en stor lucka om de vissa tider skall köra för CVA och UHF.

Personalstatistik CVA

Ovanstående pyramider visar åldersfördelningen per den 1 oktober 1966 jämförd med den 1 oktober 1963. Av pyramiderna framgår att medelåldern för våra anställda har ökat. År 1963 hade CVA betydligt flera anställda i åldersgruppen 16-20 år.

Hemslöjdsskador

I dessa tider är många sin egen hantverkare och ser själv till att bilen får sin speciella smörjning för att förhindra rostbildning. Det finns utmärkta dylika medel i marknaden. För att få ut dessa till alla känsliga skrymslen i karossen, och för att de skall fästa, sprutas de lämpligen ut under tryck av åtskilliga kp. Har vederbörande inte själv ett sprutaggregat så lånar han ett dylikt. Vid själva behandlingen är det sedan synnerligen olämpligt att pröva sprayen mot handen eller annan kroppsdel, då trycket kan slå upp sår och rostskyddsoljan kommer in i dessa. Detta gäller i ännu högre grad om det redan finns sår.

Dessa skador inflammerar och blir mycket svåråtkända. De kan fordra sjukhusvård och kostar många sjukdagar. Dr Wendeborg på Regionsjukhu-

set i Örebro har haft en mängd dylika fall under behandling och varnar allvarligt för Dinitrol, Koptacoat och liknande. Därmed avses att dessa medel mycket väl kan användas för sitt ändamål, men bör samtidigt erforderlig akt-samhet iakttagas. Helst skall skyddshandskar användas och sprutan provas på riskfritt sätt.

*

Vid ett tillfälle hade man placerat en hög med rördetaljer på en plats av verkstadsgolvet så att godset blockerade en s. k. genväg mellan några bänkar.

Trots hindret sökte en del fortfarande använda genvägen genom mer eller mindre vackra hopp, med risk att snubbla över de oregelbundna rördetaljerna. Trots varningar fortsatte trafiken ändå tills man tröttnade att varna och

Det är fel på min hastighetsmätare!

Jag har en bil. Detta är ju i och för sig inget att tala om, ty det har ju nästan alla med eller utan självaktning. Denna bil har fyra hjul, ljuddämpare, gas och elektricitet enligt föreskrifterna. Den är godkänd av bilinspektionen för ett år framåt sedan dec 1965. Därtill har den två datamaskiner: en vägmätare och en hastighetsmätare, som enligt leverantören visar rätt. Till yttermera visso har de kontrollerats av polisen med radar och då visade de rätt.

När jag nu kör på svenska vägar så blir jag dock mer och mer övertygad om att hastighetsmätaren visar fel. I dessa trafikrestriktionernas tider med fartbegränsningar till 80, 90 eller 100 km/tim eller andra lokala nedskärningar till 70, 50, 30 eller 20 så måste man som skattebetalarens skyldighet — liksom under motbokstiden — alltid ta ut full ranson. Man får inte låta en kilometer per timme frysa inne, även om det kan äventyra balansen på vägbanan. I gengäld drabbas man hårt av lagen om den föreskrivna fartransonen överskrides. Därför håller jag alltid strikt på den maximalt tillåtna hastigheten.

Varför blir jag då ideligen omkörd? Så som många susar förbi mig måtte min mätare endast visa 1/2 verkliga hastigheten. Jag har alltid väntat att lagens väktare skall rusa ut ur buskarna och gripa dessa, enligt min fartmätare, lagöverträdare. Nej där sker ingenting, förrän jag själv blir tagen för att ha parakerat 7,5 cm för nära gathörnet.

Likaså inträffar det alltid, att när jag saktat ned farten till föreskriven högsta tillåten fartbegränsningshastighet och just passerat förbudstavlan så kör c:a ett halvt dussin fordon förbi och lägger sig framför mig för att snart försvinna ur min horisont.

Vissa personer i det socialas tjänst har ju rätt att utan risk för trafiksäkerheten överskrida fastställda maximifarter. Det är bara förvånande hur stor procent av alla vägfarande som är distriktsbarnmorskor, provinsialläkare och civilpolisier under brådaste uttryckning. Kan detta vara möjligt?

Nej, liksom så många datamaskiner, måste det vara fel på min hastighetsmätare.

Ragnar Fredrik

istället ritade till en skylt på vilken stod att läsa:

"Hoppa inte! Det kan kosta Dej livet och oss 3: — kronor".

Det hjälpte.

Attan.

Där kraven på snabba, precisa besked är störst
– inom flyget, kustförsvaret och luftförsvaret –
där finns Arencos med i bilden

ARENCO ELECTRONICS

SIKTGATAN 11, VÄLLINGBY

